

A wzięwszy dzieciątko, postawił je w pośrodku nich... (Marek 9:36-37)

“A wzięwszy dzieciątko, postawił je w pośrodku nich, a wzięwszy je na ręce, rzekł im:

Kto by jedno z takich dzieciętek przyjął w imieniu mojem, mnie przyjmuje; a kto by mnie przyjął, nie mnie przyjmuje, ale onego, który mię posłał.” Mk. 9:36-37

Cudowne słowa, pełne miłości, troski, nauki. Jak je jednak powinniśmy zrozumieć? Naszym punktem wyjścia powinno być poznanie kogo symbolizuje to małe dzieciątko, które staje się ilustracją pewnej lekcji, którą daje nam nasz Zbawiciel.

Zerknijmy na dosyć znany fragment z ewangelii Jana 3:6-7:

“Co się narodziło z ciała, ciało jest, a co się narodziło z Ducha, duch jest.”

“Nie dziwuj się, żem ci powiedział: Musicie się znowu narodzić.”

Ciekawa jest późniejsza liczba mnoga referencji do tych zrodzonych z Ducha dzieci Bożych: “Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, iż co wiemy, mówimy, a cośmy widzieli, świadczymy: ale świadectwa naszego nie przyjmujecie.” J. 3:11. Rozumiem to w ten sposób, że nowonarodzone z Ducha dziecko Boże, przynosi na ten świat świadectwo swojego zbawienia – co wiemy, mówimy, cośmy widzieli, świadczymy. Jednak to świadectwo jest przez ten świat odrzucone. Świat prawdy nie przyjmuje, bo nie może. Jednak, my, którzy jesteśmy w Panu, powinniśmy pilnie słuchać tego co mówi nam Pan przez tych co zrodzeni są słowem prawdy i chodzą w imieniu Jezus.

Spójrzmy zatem na takiego 'świeżego' chrześcijanina. Ktoś, kto usłyszał ewangelię, uwierzył Słowu Bożemu, poznał Pana Jezusa Chrystusa. Taki ktoś teraz żyje dla Pana. Wyznaje go swoimi ustami. Czy jest perfekcyjnym człowiekiem według ciała? Absolutnie nie. "Co się narodziło z ciała, ciało jest". Ciało jest grzeszne. Lecz to nowo narodzone z Ducha dziecię, które wierzy w ewangelię, jest nowym stworzeniem w Chrystusie. On jest, który zakrył swoim ciałem wszelką nieprawość, obmywszy swoje dzieci doskonale własną krwią.

Dlatego lekcja, którą daje nam fragment ewangelii Marka jest abyśmy z całą szczerością serca przyjmowali świadectwo tych, którzy mówią, że poznali Jezusa Chrystusa jako Pana. Pismo mówi nam, że ktobykolwiek wzywał imienia Pańskiego, zbawiony będzie (Rz. 10:13). Podobnie, nikt nie może rzec, że Jezus jest Panem, tylko w Duchu (1 Kor. 12:3). To są owoce Ducha! Nasze wyznanie wiary, nasze świadectwo, nasza wiara. Tego szukajmy u innych ludzi.

"A wzięwszy dzieciątko, postawił je w pośrodku nich, a wzięwszy je na ręce, rzekł im" Mk. 9:36

☒ Nasz Pan, wziął to dzieciątko do siebie! Wziął to martwe ciało, które miało tylko życie fizyczne i tchnął w nie swojego Ducha! Teraz to ciało ma życie duchowe, teraz jest dzieciątkiem w Panu. A co robi Pan z tym cudem narodzenia? Ciekawym jest, że to już nie jest niemowlę, to jest dzieciątko, które może samodzielnie stać (postawił je). Niemowlę zostało wykarmione samym nie sfałszowanym mlekiem, Słowem Bożym. Bo to w Słowie jest nasze życie. "Duchci jest, który ożywia, ciało nic nie pomaga; słowa, które ja wam mówię, duch są i żywot są." J. 6:63

"[...] Postawił je w pośrodku nich [...]" Mk. 9:36

Nasz Pan, Jezus Chrystus, osobiście stawia to dziecko pośrodku swoich uczniów. Stawia je w samym centrum, aby wszyscy bracia i siostry widzieli: Oto nowy cud stworzenia, oto dusza, którą

umiłował sam Pan! A jeśli umiłował ją Pan, to czy ja mam jakiegokolwiek prawo, by to kwestionować? Oto, to dziecko, postawione jest w pośrodku nas, bo sam Pan tak uczynił!

“[...] a wzięwszy je na ręce [...]”

Pan Jezus nie tylko stawia to dziecko w pośrodku uczniów. On je obejmuje swoimi ramionami, bierze na ręce. Czy może być bezpieczniejsze, lepsze miejsce dla kogokolwiek, niż być w ramionach Jezusa? Czy to nie powinno mnie napawać czystą i pełną radością, że to dziecko jest tak wywyższone i znajduje się tak blisko mojego Pana? Tu też jest dla nas nauka – to nie jest miejsce na zazdrość albo inne uczucia, które są obce Duchowi. My mamy się radować błogosławieństwem, jakim wyróżnione jest to dzieciątko. Prawdziwa miłość *agape* nie szuka swego, lecz raduje się w prawdzie.

Myślę, że dopiero poznanie tych okoliczności tej sceny, pozwala nam pójść dalej i pełniej zrozumieć co Pan Jezus mówi do nas. Końcówka wersetu 36 mówi: “rzekł im”. Teraz Pan zwraca się do uczniów, do nas, którzy jesteśmy świadkami tej sceny.

“Kto by jedno z takich dzieciątek przyjął w imieniu mojem, mnie przyjmuje; a kto by mnie przyjął, nie mnie przyjmuje, ale onego, który mię posłał.” Mk. 9:37

“Kto by jedno z takich dzieciątek przyjął **w imieniu mojem**”. Widzimy zatem, że takich dzieciątek jest wiele. Łączy je jedno: wszystkie przychodzą w imieniu Pana Jezusa. Przypomnę słowa psalmu 118, które łączą się z tym fragmentem: “Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie; błogosławimy wam z domu Pańskiego.” Ps. 118:26 Odnosi się on do wszystkich, którzy przychodzą w imieniu Jezus. To jest imię Pańskie.

“Kto by jedno z takich dzieciątek przyjął w imieniu mojem, **mnie przyjmuje;**” Pan Jezus mówi, kto przyjmuje jedno z takich dzieciątek, jedno z nowonarodzonych z Ducha dzieci, przyjmuje samego Pana! Ciekawym wersetem jest Mateusz 25:40, czyli słowa, które Pan Jezus głosi już po wjeździe do

Jerozolimy przed swoim wydaniem: “A odpowiadając **król**, rzecze im: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiekście uczynili **jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście** uczynili.” Mt. 25:40

“[...] a kto by mnie przyjął, nie mnie przyjmuje, ale onego, który mię posłał.” Mk. 9:37b

Przyjąć Jezusa, to przyjąć Boga w swoim sercu. To zrozumieć, kim jest Jezus Chrystus, Syn Boży. Poznać, że tylko w jego mocy jest wybawić nas od wszystkiego. Pełen mocy i chwały, Bóg w ciele! Lecz co to znaczy przyjąć ten dar łaski, co to znaczy przyjąć Jezusa i przyjąć Boga? Odpowiedź znajdujemy w ewangelii Jana:

“Lecz którzykolwiek go przyjęli, dał im tę moc, aby się stali synami Bożymi, to jest tym, którzy wierzą w imię jego.” J. 1:12.

Którzykolwiek go przyjęli.... Którzy wierzą w imię jego...

Na zakończenie jeszcze jeden werset z psalmu, który bardzo ładnie ilustruje to małe dzieciątko na rękach Chrystusa, postawione w pośrodku uczniów:

“Iż się we mnie, mówi Pan, rozkochał, wyrwę go, i wywyższę go, przeto, iż poznał imię moje.” Ps. 91:14

Trwajcie w Panu i bądźcie błogosławieni w imieniu Jezus.